

Era odată un om foarte bogat. El se îmbrăca în haine scumpe și frumoase, mânca cele mai bune bucate și se distra în fiecare zi.

La poarta casei lui stătea un om sărac, care se numea Lazăr. Lazăr era bolnav și plin de răni. Nu avea ce să mănânce și ar fi vrut măcar să prindă câteva firimituri care cădeau de la masa bogatului. Până și câinii veneau și îi lingeau rănilor, de parcă îi era milă de el.

Il était une fois un homme très riche. Il portait des vêtements luxueux et élégants, mangeait les meilleurs plats et se divertissait chaque jour. Devant la porte de sa maison se tenait un homme pauvre, nommé Lazare. Lazare était malade et couvert de plaies. Il n'avait rien à manger et aurait voulu attraper seulement quelques miettes tombées de la table du riche. Même les chiens venaient lui lécher les plaies, comme s'ils avaient pitié de lui.

Era odată un om foarte bogat. El se îmbrăca în haine scumpe și frumoase, mânca cele mai bune bucate și se distra în fiecare zi. La poarta casei lui stătea un om sărac, care se numea Lazăr. Lazăr era bolnav și plin de răni. Nu avea ce să mănânce și ar fi vrut măcar să prindă câteva firimituri care cădeau de la masa bogatului. Până și câinii veneau și îi lingeau rănilor, de parcă îi era milă de el.

Într-o zi, Lazăr a murit. Îngerii lui Dumnezeu au venit și l-au dus în locul celor buni, aproape de patriarhul Avraam, unde nu mai este durere, ci bucurie. A murit și bogatul, dar el a fost dus într-un loc întunecat și trist, unde suferea foarte mult. Când s-a uitat în depărtare, bogatul l-a văzut pe Avraam și pe Lazăr stând lângă el. Atunci a strigat:

Il était une fois un homme très riche. Il portait des vêtements luxueux et élégants, mangeait les meilleurs plats et se divertissait chaque jour. Devant la porte de sa maison se tenait un homme pauvre, nommé Lazare. Lazare était malade et couvert de plaies. Il n'avait rien à manger et aurait voulu attraper seulement quelques miettes tombées de la table du riche. Même les chiens venaient lui lécher les plaies, comme s'ils avaient pitié de lui.

Un jour, Lazare mourut. Les anges de Dieu vinrent et l'emportèrent dans le lieu des justes, près du patriarche Abraham, où il n'y a plus de douleur, mais seulement de la joie. Le riche mourut aussi, mais il fut conduit dans un endroit sombre et triste, où il souffrait beaucoup. En levant les yeux, le riche vit au loin Abraham et Lazare à ses côtés. Alors il cria :

— Părinte Avraame, te rog, trimite-l pe Lazăr să-și ude degetul în apă și să-mi răcorească limba, căci mi-e tare sete și mă chinuiesc!

Dar Avraam i-a răspuns:

— Fiule, adu-ți aminte că în viața ta ai avut de toate și te-ai bucurat de lucruri bune, iar Lazăr a suferit și a fost necăjit. Acum el se bucură și tu ești cel care suferă.

Și, în plus, între noi și voi este o prăpastie mare, și nimeni nu poate trece de aici acolo, sau de acolo aici.

Atunci bogatul a zis:

— Te rog, părinte, trimite-l pe Lazăr la casa tatălui meu, căci mai am cinci frați! Să le spună ce se întâmplă aici, ca să nu ajungă și ei în acest loc de chin.

Avraam i-a răspuns:

— Ei au Scriptura, au pe Moise și pe proroci. Să asculte ce spun ei!

Dar bogatul a stăruit:

— Nu, părinte Avraame! Dacă s-ar duce cineva dintre morți la ei, s-ar pocăi!

Avraam i-a zis:

— Dacă nu ascultă de cuvântul lui Dumnezeu, nu vor crede nici dacă ar învia cineva dintre morți.

— Père Abraham, je t'en prie, envoie Lazare tremper le bout de son doigt dans l'eau pour me rafraîchir la langue, car j'ai très soif et je souffre !

Mais Abraham lui répondit :

— Mon fils, souviens-toi : pendant ta vie, tu as eu tout le bien et tu en as profité, tandis que Lazare a souffert et a connu la misère. Maintenant, il est consolé, et toi, tu es dans la souffrance.

Et, de plus, un grand abîme a été établi entre nous et vous, afin que personne ne puisse passer d'ici vers vous, ni de là-bas vers nous.

Alors le riche dit :

— Je t'en prie, père, envoie Lazare dans la maison de mon père, car j'ai cinq frères ! Qu'il leur dise ce qui arrive ici, afin qu'ils ne viennent pas, eux aussi, dans ce lieu de souffrance.

Abraham lui répondit :

— Ils ont les Écritures, Moïse et les prophètes. Qu'ils les écoutent !

Mais le riche insista :

— Non, père Abraham ! Si quelqu'un des morts allait vers eux, ils se repentiraient !

Abraham lui dit :

— S'ils n'écoutent pas la parole de Dieu, ils ne croiront pas, même si quelqu'un ressuscitait d'entre les morts.